

Abstrakt

Diplomová práce se věnuje tématu právní úpravy obecné ochrany přírody a krajiny a svým rozsahem pokrývá zejména § 4-13 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Cílem práce je poskytnout ucelený přehled o nástrojích obecné ochrany přírody a krajiny, detailně je popsat a poukázat na legislativní nedostatky současné právní úpravy. V práci je uplatňována deskriptivní a analytická metoda. Práce je rozdělena do šesti kapitol.

První kapitola je věnována úvodu do problematiky ochrany přírody a krajiny, seznamuje s nejdůležitějšími pojmy a představuje nástroje uplatňované v rámci ochrany přírody a krajiny. Druhá kapitola se věnuje nejvýznamnějším mezinárodním úmluvám v oblasti ochrany přírody a krajiny, k jejichž ratifikaci dal souhlas Parlament České republiky a jimiž je Česká republika vázána. Následující kapitola popisuje evropské předpisy týkající se ochrany přírody a krajiny. Největší pozornost je věnována čtvrté a páté kapitole. Čtvrtá kapitola popisuje právní úpravu obecné druhové ochrany přírody a krajiny. Věnuje se tedy problematice ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin včetně ochrany ptáků, která je v systematice zákona o ochraně přírody a krajiny vyčleněna samostatně. V páté kapitole je popsána obecná územní ochrana přírody a krajiny včetně ochrany neživé přírody. Pozornost je věnována všem nástrojům vyjmenovaným v zákoně o ochraně přírody a krajiny, tedy ochraně územních systémů ekologické stability, významných krajinných prvků, ochraně dřevin rostoucích mimo les, ochraně jeskyní a paleontologických nálezů, ochraně krajinného rázu, přírodním parkům a přechodně chráněným plochám. V poslední kapitole je rozebrán vztah ochrany přírody a krajiny a územního plánování. V práci je kladen důraz na identifikaci legislativních nedostatků současné právní úpravy a součástí práce jsou i úvahy de lege ferenda.